

Bruxelles, den XXX
[...] (2021) XXX draft

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring

1. INDLEDNING

1. Eksportstøtte kan få negative virkninger for konkurrencen mellem potentielle konkurrerende leverandører af varer og tjenesteydelser. Derfor har Kommissionen som den instans, der i henhold til traktaten skal påse, at konkurrencevilkårene ikke fordrejes, altid stærkt fordømt eksportstøtte i forbindelse med samhandelen inden for EU og i forbindelse med eksporten til lande uden for EU. Formålet med denne meddelelse er at afklare Kommissionens vurdering af medlemsstaternes støtte til eksportkreditforsikring på grundlag af EU's statsstøtteregler.
2. Kommissionen har udnyttet sine beføjelser til regulering af statsstøtte inden for kortfristet eksportkreditforsikring. Målet har været at tackle faktiske eller potentielle fordrejninger af konkurrencen inden for det indre marked, ikke blot mellem eksportører i forskellige medlemsstater (i forbindelse med samhandelen i og uden for EU), men også mellem eksportkreditforsikringsselskaber, der opererer i EU. I 1997 fastlagde Kommissionen principperne for statsstøtte i sin *Meddelelse til medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring*¹ ("1997-meddelelsen"). 1997-meddelelsen skulle anvendes i en periode på fem år fra den 1. januar 1998. Den blev senere ændret og forlænget i henholdsvis 2001², 2004³, 2005⁴ og 2010 og⁵ gjaldt indtil den 31. december 2012.
3. De erfaringer, der er opnået ved anvendelsen af 1997-meddelelsen, især under finanskrisen fra 2009 til 2011, viste, at Kommissionens politik på dette område bør tages op til revision. Kommissionen vedtog derfor en ny *Meddelelse til medlemsstaterne om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring*⁶ ("2012-meddelelsen"). 2012-meddelelsen skulle i princippet anvendes fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2018⁷. Bilaget til 2012-meddelelsen blev efterfølgende ændret adskillige gange⁸ og 2012-meddelelsens anvendelsesperiode blev således forlænget i henholdsvis 2018⁹ og 2020¹⁰. Meddelelsen anvendes nu indtil den 31. december 2021.

¹ EFT C 281 af 17.9.1997, s. 4.

² EFT C 217 af 2.8.2001, s. 2.

³ EUT C 307 af 11.12.2004, s. 12.

⁴ EUT C 325 af 22.12.2005, s. 22.

⁵ EUT C 329 af 7.12.2010, s. 6.

⁶ EUT C 392 af 19.12.2012, s. 1.

⁷ Punkt 18 a) og afsnit 5.2 i 2012-meddelelsen skulle anvendes fra 2012-meddelelsens vedtagelsestidspunkt.

⁸ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 6, EUT C 372 af 19.12.2013, s. 1, EUT C 28 af 28.1.2015, s. 1, EUT C 215 af 1.7.2015, s. 1, EUT C 244 af 5.7.2016, s. 1, EUT C 206 af 30.6.2017, s. 1, EUT C 225 af 28.6.2018, s. 1, EUT C 457 af 19.12.2018, s. 9, EUT C 401 af 27.11.2019, s. 3, EUT C 101I af 28.3.2020, s. 1, EUT C 340I af 13.10.2020, s. 1 og EUT C 34 af 1.2.2021, s. 6.

⁹ EUT C 457 af 19.12.2018, s. 9.

¹⁰ EUT C 224 af 8.7.2020, s. 2.

4. I 2019 igangsatte Kommissionen en evaluering af 2012-meddelelsen som led i *Fitness check of the State aid modernisation package, railways guidelines and short-term export credit insurance*¹¹. Resultaterne af evalueringen viste, at reglerne i princippet fungerer godt, men at det er nødvendigt med mindre forbedringer for at afspejle markedsudviklingen. Denne meddelelse omfatter således kun en række tekniske ændringer, idet principperne i 2012-meddelelsen opretholdes.
5. Denne meddelelse vil bidrage til at sikre, at konkurrencen mellem private og offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringsselskaber ikke fordrejes på grund af statsstøtte. Den vil også bidrage til, at der skabes lige konkurrencevilkår for eksportører.
6. Denne meddelelse giver medlemsstaterne en mere udførlig vejledning om de principper, som Kommissionen vil lægge til grund for sin fortolkning af traktatens artikel 107 og 108 og anvendelsen af disse artikler på kortfristet eksportkreditforsikring. Meddelelsen skal gøre Kommissionens politik på dette område så gennemsigtig som muligt og sikre forudsigelighed og ligebehandling. Den indeholder derfor en række betingelser, der skal være opfyldt, når offentlige forsikringsselskaber ønsker at komme ind på det kortfristede eksportkreditforsikringsmarked for markeds-mæssige risici (i det følgende benævnt "ordinære risici").
7. Risici, som principielt ikke er markeds-mæssige (i det følgende benævnt "ekstraordinære risici"), er ikke omfattet af denne meddelelse.
8. Afsnit 2 beskriver meddelelsens anvendelsesområde og de definitioner, der anvendes i den. Afsnit 3 behandler anvendelsen af traktatens artikel 107, stk. 1, og det generelle forbud mod statsstøtte til eksportkreditforsikring af ordinære risici. Endelig redegøres der i afsnit 4 for en række undtagelser fra anvendelsesområdet for ordinære risici og for betingelserne for, hvornår statsstøtte til forsikring af midlertidigt ekstraordinære risici kan være forenelig med det indre marked.

2. MEDDELELSENS ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

2.1. Anvendelsesområde

9. Kommissionen vil kun anvende de principper, der er fastsat i denne meddelelse, på eksportkreditforsikring med en risikoperiode på under to år. Alle andre eksportfinansieringsinstrumenter er udelukket fra denne meddelelses anvendelsesområde.

2.2. Definitioner

10. I denne meddelelse forstås ved:
 - a) "eksportkreditforsikring": et forsikringsprodukt, hvorved forsikringsselskabet forsikrer en kommerciel og/eller politisk risiko vedrørende betalingsforpligtelser i forbindelse med en eksporttransaktion
 - b) "privat kreditforsikringsselskab": et selskab eller en organisation, bortset fra et offentligt forsikringsselskab, som yder eksportkreditforsikring

¹¹ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene—*Fitness check of the 2012 State aid modernisation package, railways guidelines and short-term export credit insurance* (SWD(2020) 257 final af 30.10.2020).

- c) "offentligt forsikringsselskab": et selskab eller en organisation, som yder eksportkredit med støtte fra en medlemsstat eller på en medlemsstats vegne, eller en medlemsstat, der yder eksportkreditforsikring
- d) "ordinære risici": kommercielle og politiske risici med en maksimal risikoperiode på under to år på offentlige og ikke-offentlige købere i de lande, der er anført i bilaget; alle andre risici betragtes som ekstraordinære risici i denne meddelelse
- e) "kommercielle risici": herunder især
 - i) risikoen for, at en køber vilkårligt ophæver en kontrakt, dvs. enhver vilkårlig beslutning truffet af en ikke-offentlig køber om at afbryde kontrakten eller bringe den til ophør uden rimelig grund
 - ii) risikoen for, at en ikke-offentlig køber vilkårligt nægter at acceptere de af kontrakten omfattede varer uden rimelig grund
 - iii) risikoen for, at den ikke-offentlige køber og dennes garant bliver insolvente
 - iv) risikoen for langvarig misligholdelse af betalingsforpligtelser, dvs. at en ikke-offentlig køber og dennes garant ikke betaler en gæld ifølge kontrakten
- f) "politiske risici": herunder især
 - i) risikoen for, at en offentlig køber eller et land forhindrer en transaktions gennemførelse eller ikke betaler til tiden
 - ii) en risiko, der falder uden for en individuel købers indflydelse eller ansvar
 - iii) risikoen for, at et land undlader at overføre beløb, som købere med hjemsted i det pågældende land har betalt, til forsikringstagerens hjemland
 - iv) risikoen for, at der uden for forsikringsselskabets land forekommer et tilfælde af force majeure, herunder krigslignende begivenheder, for så vidt som virkningerne heraf ikke er forsikret på anden måde
- g) "risikoperiode": fremstillingsperioden plus kredittiden
- h) "fremstillingsperiode": perioden mellem en ordres datering og varernes eller tjenesternes levering
- i) "kredittid": den periode, som køber får til at betale for de leverede varer og tjenester i forbindelse med en eksportkredittransaktion
- j) "dækning af enkeltstående risici": dækning af hele salget til én køber eller af en enkelt kontrakt med én køber
- k) "genforsikring": forsikring, som et forsikringsselskab tegner hos et andet forsikringsselskab med henblik på risikostyring for at mindske sin egen risiko
- l) "coassurance": den procentdel af det enkelte forsikrede tab, som ikke erstattes af forsikringsselskabet, men af et andet forsikringsselskab

- m) "kvotegenforsikring": genforsikring, hvorved forsikringsselskabet overdrager, og genforsikringsselskabet accepterer, en given procentdel af hver risiko inden for en bestemt forsikringskategori, som forsikringsselskabet har forsikret
- n) "tillægdsdækning": supplerende dækning ud over en kreditgrænse, som et andet forsikringsselskab har fastsat
- o) "generalpolice": en kreditforsikringspolice bortset fra dækning af enkeltstående risici, dvs. en kreditforsikringspolice, der dækker hele eller dele af den forsikredes salg på kredit samt fordringer i forbindelse med salg til flere købere.

3. ANVENDELSE AF TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 1

3.1. Generelle principper

- 11. Ifølge traktatens artikel 107, stk. 1, "er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne".
- 12. Hvis offentlige forsikringsselskaber udbyder eksportkreditforsikring, er der tale om statsmidler. Det forhold, at staten er involveret, kan give forsikringsselskaberne eller eksportørerne en selektiv fordel og kan derfor fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Principperne i afsnit 3.2, 3.3 og 4 skal give vejledning om, hvordan sådanne foranstaltninger vurderes på grundlag af statsstøttere reglerne.

3.2. Støtte til forsikringsselskaber

- 13. Hvis offentlige forsikringsselskaber har visse fordele i forhold til private kreditforsikringsselskaber, kan der være tale om statsstøtte. Fordelene kan antage forskellige former og kan f.eks. bestå i:
 - a) statsgarantier for låntagning og tab
 - b) fritagelse for kravet om oprettelse af tilstrækkelige reserver og de øvrige krav, som skyldes, at eksportkreditforsikringsvirksomhed for statens regning eller med statsgaranti ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF¹²
 - c) nedsættelse af eller fritagelse for afgifter, der normalt skal betales (f.eks. selskabsskat og afgifter på forsikringspolicer)
 - d) statsstøtte, statslige kapitalindskud eller andre former for finansiering, som ikke er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip
 - e) statslige naturalieydelser i form af f.eks. adgang til og anvendelse af statens infrastruktur, faciliteter eller fortrolige oplysninger på betingelser, som ikke afspejler deres markedsværdi
 - f) statens direkte genforsikring eller direkte genforsikringsgaranti på betingelser, der er gunstigere end de betingelser, der kan opnås på det private

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

genforsikringsmarked, hvilket medfører for lave priser på genforsikringsdækning eller til kunstig opbygning af kapacitet, som ikke kunne forekomme på det private marked.

3.3. Forbud mod statsstøtte til eksportkreditter

14. De i punkt 13 nævnte fordele for offentlige forsikringsselskaber, når det gælder ordinære risici, påvirker samhandelen med kreditforsikringsydelse inden for EU. De medfører forskelle i forsikringsdækningen for ordinære risici i de forskellige medlemsstater. Dette fordrejer konkurrencen mellem forsikringsselskaber i de forskellige medlemsstater og får afsmittende virkninger for samhandelen inden for EU, hvad enten der er tale om eksport fra en medlemsstat til en anden eller om eksport til lande uden for EU¹³. Det er nødvendigt at fastlægge, på hvilke betingelser offentlige forsikringsselskaber kan operere, hvis de opnår sådanne fordele i forhold til private kreditforsikringsselskaber, for at sikre at de ikke får statsstøtte. Med henblik på at udelukke sådanne tilfælde må offentlige forsikringsselskaber ikke forsikre ordinære risici.
15. Fordelene for offentlige forsikringsselskaber kommer undertiden også eksportørerne til gode, i hvert fald delvis. Sådanne fordele kan fordreje konkurrencevilkårene og samhandelen og udgøre statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Kommissionen finder dog ikke, at eksportørerne har opnået urimelige fordele, hvis betingelserne for eksportkreditforsikring af ordinære risici er opfyldt, jf. afsnit 4.3 i denne meddelelse.

4. BETINGELSER FOR EKSPORTKREDITFORSIKRING AF MIDLERTIDIGT EKSTRAORDINÆRE RISICI

4.1. Generelle principper

16. Som nævnt i punkt 14, må offentlige forsikringsselskaber, hvis de opnår fordele i forhold til private kreditforsikringsselskaber, jf. punkt 13, ikke forsikre ordinære risici. Hvis offentlige forsikringsselskaber eller deres datterselskaber ønsker at forsikre ordinære risici, skal det sikres, at de i så fald ikke får direkte eller indirekte statsstøtte. De skal derfor være i besiddelse af et vist beløb i egne midler (en solvensmargen, herunder en garantifond) og tekniske reserver (en udligningsreserve) og skal være i besiddelse af den nødvendige tilladelse i henhold til direktiv 2009/138/EF. Desuden skal de mindst indføre en særskilt forvaltning og føre særskilte regnskaber for de ordinære og ekstraordinære risici, som de forsikrer med støtte fra, eller på vegne af staten, for at bevise, at de ikke modtager statsstøtte i forbindelse med deres forsikring af ordinære risici. Regnskaberne for risici, som forsikringsselskabet forsikrer for egen regning, skal være i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/674/EF¹⁴.
17. Medlemsstater, der yder et eksportkreditforsikringsselskab genforsikringsdækning gennem deltagelse i private genforsikringsaftaler, som omfatter ordinære og

¹³ Domstolen fastslog i sin dom i sag C-142/87, *Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, at ikke alene støtte til eksport fra en medlemsstat til en anden, men også støtte til eksport til tredjelande kan påvirke konkurrencen og samhandelen inden for EU. Begge typer eksport forsikres af eksportkreditforsikringsselskaber, og støtte dertil kan derfor påvirke konkurrencen og samhandelen inden for EU.

¹⁴ Rådets direktiv 91/674/EF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

ekstraordinære risici, skal kunne bevise, at arrangementerne ikke involverer statsstøtte som omhandlet i punkt 13 f).

18. Offentlige forsikringsselskaber kan yde eksportkreditforsikring af midlertidigt ekstraordinære risici på de betingelser, der er fastsat i afsnit 4 i denne meddelelse.

4.2. Undtagelser fra anvendelsesområdet for ordinære risici: midlertidigt ekstraordinære risici

19. Uanset definitionen af ordinære risici betragtes visse kommercielle og politiske risici på købere, der er etableret i de i bilaget anførte lande, som midlertidigt ekstraordinære i følgende tilfælde:

- a) hvis Kommissionen beslutter midlertidigt at fjerne et eller flere lande fra den i bilaget anførte liste over lande, hvor der består ordinære risici, som beskrevet i afsnit 5.2, fordi det private forsikringsmarked ikke har tilstrækkelig kapacitet til at dække alle økonomisk begrundede risici i det eller de pågældende lande
- b) hvis Kommissionen efter at have modtaget en anmeldelse fra en medlemsstat som omhandlet i afsnit 5.3 i denne meddelelse beslutter, at de risici, som små og mellemstore virksomheder — som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF¹⁵ om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — med en samlet årsomsætning, der ikke overstiger 2,5 mio. EUR, er udsat for, midlertidigt skal betragtes som ekstraordinære for eksportører i den anmeldende medlemsstat
- c) hvis Kommissionen efter at have modtaget en anmeldelse fra en medlemsstat som omhandlet i afsnit 5.3 i denne meddelelse beslutter, at enkeltstående risici med en risikoperiode på mindst 181 dage og mindre end to år, midlertidigt skal betragtes som ekstraordinære for eksportører i den anmeldende medlemsstat
- d) hvis Kommissionen efter at have modtaget en anmeldelse fra en medlemsstat som omhandlet i afsnit 5.4 i denne meddelelse beslutter, at visse risici som følge af mangel på eksportkreditforsikring, midlertidigt skal betragtes som ekstraordinære for eksportører i den anmeldende medlemsstat.

20. For at mindske konkurrencefordrejningerne inden for det indre marked mest muligt, kan risici, der midlertidigt betragtes som ekstraordinære, jf. punkt 19, dækkes af offentlige forsikringsselskaber, forudsat at de opfylder betingelserne i afsnit 4.3.

4.3. Betingelser for dækning af midlertidigt ekstraordinære risici

4.3.1. Dækningens kvalitet

21. Kvaliteten af den dækning, der tilbydes af offentlige forsikringsselskaber, skal være i overensstemmelse med markedsstandarderne. Det er således kun økonomisk begrundede risici, der kan dækkes, dvs. risici, der kan accepteres på grundlag af sunde forsikringsprincipper. Dækningen må højst udgøre 95 % for kommercielle og politiske risici, og karenstiden skal være på mindst 90 dage.

4.3.2. Forsikringsprincipper

22. Der skal altid anvendes sunde forsikringsprincipper på vurderingen af risici. Risikoen ved finansielt usunde transaktioner må derfor ikke kunne forsikres i henhold til offentligt støttede ordninger. Hvad angår sådanne principper, skal

¹⁵ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

kriterierne for risikoovertagelse være eksplicitte. Hvis der allerede består et forretningsforhold skal eksportørerne have positive erfaringer med hensyn til handels- eller betalingsforholdene eller begge dele. Køberne må ikke tidligere have fået pålagt krav om skadesregulering, og sandsynligheden for købernes misligholdelse af deres betalingsforpligtelser samt deres interne eller eksterne kreditværdighed skal også være acceptabel.

4.3.3. *Rimelig prissætning*

23. I forbindelse med aftaler om eksportkreditforsikring skal den, der bærer risikoen, have udbetalt en rimelig præmie. For at mindske faren for, at private kreditforsikringsselskaber fortrænges fra markedet, skal gennemsnitspræmierne i henhold til offentligt støttede ordninger fastsættes på et højere niveau end de gennemsnitspræmier, som private kreditforsikringsselskaber opkræver for tilsvarende risici. Dette krav sikrer udfasning af statsstøtten, fordi den højere præmie vil sikre, at eksportørerne henvender sig til private kreditforsikringsselskaber, så snart markedsvilkårene gør det muligt for dem, og der igen bliver tale om en ordinær risiko.
24. Prisen anses for rimelig, hvis den årlige minimumspræmie¹⁶ ("safe-harbour" præmie) for den relevante risikokategori¹⁷, der er fastsat i nedenstående tabel, anvendes. "Safe-harbour" præmien anvendes, medmindre medlemsstaterne fremlægger beviser på, at disse satser er utilstrækkelige i det pågældende tilfælde. I forbindelse med en generalpolice skal risikokategorien svare til den gennemsnitlige risiko ved købere, som er dækket af denne police.

¹⁶ For den relevante risikokategori blev intervallet for "safe-harbour" præmien etableret på grundlag af etårige Credit Default Swap (CDS) spreads, baseret på en sammensat rating, herunder ratings fra alle de tre største kreditvurderingsbureauer (Standard & Poor's, Moody's og Fitch), i årene 2007–11, ud fra den antagelse, at de gennemsnitlige skadeskvoter for kortfristet eksportkreditforsikring er 40 %. Intervallerne blev senere gjort kontinuerlige af hensyn til det forhold, at risikopræmierne ændrer sig i tidens løb.

¹⁷ Risikokategorierne er baseret på kreditratings. Ratings behøver dog ikke indhentes hos særlige kreditvurderingsbureauer. Nationale ratingsystemer eller bankernes ratingsystemer kan også anvendes. For virksomheder uden nogen offentlig rating kan der anvendes en rating baseret på verificerbare oplysninger.

Risikokategori	Årlig risikopræmie ¹⁸ (% af forsikringsvolumenen)
Fremragende ¹⁹	0,2 – 0,4
God ²⁰	0,41 – 0,9
Tilfredsstillende ²¹	0,91 – 2,3
Svag ²²	2,31 – 4,5

25. For coassurance, kvotegenforsikring og tillægdsækning anses prisen kun for rimelig, hvis den præmie, der opkræves, er mindst 30 % højere end præmien for den (oprindelige) dækning, som blev ydet af et privat kreditforsikringsselskab.
 26. Ud over risikopræmien skal der opkræves et administrationsgebyr uanset aftalevilkårene, for at prisen kan anses for rimelig.
- 4.3.4. *Gennemsigthed og rapportering*
27. Medlemsstaterne skal på de offentlige forsikringsselskabers websteder offentliggøre de indførte ordninger for de risici, der betragtes som midlertidigt ekstraordinære i overensstemmelse med punkt 19, med angivelse af alle de gældende betingelser.
 28. De skal forelægge Kommissionen årsrapporter om de risici, der betragtes som midlertidigt ekstraordinære i overensstemmelse med punkt 19, og som dækkes af offentlige forsikringsselskaber. Dette skal ske senest den 31. juli i det år, der følger efter statsstøttetildelingen.
 29. Rapporten skal indeholde følgende oplysninger for hver enkelt ordning:
 - a) de samlede tilladte kreditgrænser
 - b) den forsikrede omsætning
 - c) de opkrævede præmier
 - d) registrerede og indfrieede forsikringskrav
 - e) inddrevne beløb
 - f) de administrative omkostninger ved ordningen.
 30. Oplysningerne skal leveres i et regnearkformat, som giver mulighed for at søge i, udvælge, downloade og let offentliggøre oplysninger på internettet, f.eks. i CSV- eller XML-format. Medlemsstaterne skal offentliggøre rapporterne på deres websteder.

¹⁸ For at opnå en "safe-harbour" præmie for en 30-dages forsikringsaftale divideres den årlige risikopræmie med 12.

¹⁹ Risikokategorien, fremragende, omfatter risici svarende til AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- hos Standard & Poor's.

²⁰ Risikokategorien, god, omfatter risici svarende til BBB+, BBB eller BBB- hos Standard & Poor's.

²¹ Risikokategorien, tilfredsstillende, omfatter risici svarende til BB+, BB eller BB- hos Standard & Poor's.

²² Risikokategorien, svag, omfatter risici svarende B+, B eller B- hos Standard & Poor's.

5. PROCEDUREREGLER

5.1. Generelle principper

31. De risici, der er angivet i punkt 19 a), kan dækkes af offentlige forsikringsselskaber, forudsat at betingelserne i afsnit 4.3 er opfyldt. I sådanne tilfælde skal der ikke indgives anmeldelse til Kommissionen.
32. De risici, der er angivet i punkt 19 b), c) og d) kan dækkes af offentlige forsikringsselskaber, forudsat at betingelserne i afsnit 4.3 er opfyldt samt efter anmeldelse til Kommissionen og dennes godkendelse.
33. Hvis en eller flere af betingelserne i afsnit 4.3 ikke er opfyldt, betyder det ikke, at eksportkreditforsikringen eller forsikringsordningen uden videre er forbudt. Hvis en medlemsstat ønsker at afvige fra nogle af betingelserne, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt en planlagt eksportkreditforsikringsordning opfylder betingelserne i denne meddelelse, skal medlemsstaten anmelde ordningen til Kommissionen.
34. En analyse i henhold til statsstøttere reglerne påvirker ikke spørgsmålet om, hvorvidt en given foranstaltning er i overensstemmelse med andre traktatbestemmelser.

5.2. Ændring af listen over lande, hvor der består ordinære risici

35. Når Kommissionen skal afgøre, om det er berettiget midlertidigt at fjerne et land fra listen over lande, hvor der består ordinære risici, fordi der ikke er tilstrækkelig privat kapacitet, som anført i punkt 19 a), vil den tage hensyn til følgende faktorer, angivet i prioriteret rækkefølge:
 - a) indskrænkning af den private kreditforsikringskapacitet: især et større kreditforsikringsselskabs beslutning om ikke at dække risici på købere i det pågældende land, et betydeligt fald i de samlede forsikrede beløb eller et betydeligt fald i acceptkvoterne for det pågældende land i en seks måneders periode
 - b) forringelse af staters kreditværdighed: især pludselige ændringer i kreditvurderingerne i en seks måneders periode, f.eks. uafhængige kreditvurderingsbureauers gentagne nedgraderinger eller en betydelig forøgelse i CDS-spreads (credit default swap)
 - c) forringelse af erhvervslivets resultater: især en kraftig stigning i antallet af insolvente virksomheder i det pågældende land i en seks måneders periode.
36. Når markedskapaciteten bliver utilstrækkelig til at dække alle økonomisk begrundede risici, kan Kommissionen revidere listen over lande i bilaget, hvor der består ordinære risici, efter skriftlig anmodning fra mindst tre medlemsstater eller på eget initiativ.
37. Hvis Kommissionen agter at ændre den i bilaget anførte liste over lande, hvor der består ordinære risici, skal den høre og indhente oplysninger fra medlemsstaterne, de private kreditforsikringsselskaber og interesserede parter. Høringen og den type oplysninger, der ønskes, offentliggøres på Kommissionens websted. Høringsperioden overstiger normalt ikke 20 arbejdsdage. Når Kommissionen på grundlag af de indhentede oplysninger beslutter at ændre listen over lande, hvor der består ordinære risici, offentliggør den beslutningen på sit websted.
38. Den midlertidige udeladelse af et land fra listen over lande, hvor der består ordinære risici, gælder i princippet i mindst 12 måneder. Forsikringsaftaler, der indgås i denne

periode vedrørende det midlertidigt udeladte land, må være gyldige i højst 180 dage efter, at den midlertidige udeladelse ophører. Efter dette tidspunkt må der ikke indgås nye forsikringsaftaler. Tre måneder inden den midlertidige udeladelse ophører, vil Kommissionen overveje, om udeladelsen af det pågældende land fra listen skal forlænges. Hvis Kommissionen under hensyn til de faktorer, der er fastsat i punkt 35, fastslår, at markedskapaciteten stadig er utilstrækkelig til at dække alle økonomisk begrundede risici, kan den forlænge den midlertidige udeladelse af landet fra listen i overensstemmelse med punkt 37.

5.3. Anmeldelsespligt for midlertidigt ekstraordinære risici som omhandlet i punkt 19 b) og c)

39. Kommissionens foreliggende oplysninger tyder på, at der er en ubalance på markedet i forbindelse med de risici, der er angivet i punkt 19 b) og c), og at der derfor er tale om ekstraordinære risici. Man skal dog være opmærksom på, at der ikke mangler dækning i alle medlemsstaterne, og at situationen kan ændre sig i tidens løb, da den private sektor måske kan blive interesseret i dette markedssegment. Statsstøtte bør kun tillades i forbindelse med risici, som ellers ikke kan dækkes på markedet.
40. En medlemsstat, som ønsker at dække de risici, der er anført i punkt 19 b) eller c) i denne meddelelse, skal derfor indgive anmeldelse til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3, og i sin anmeldelse bevise, at den har kontaktet de største kreditforsikringsselskaber og forsikringsmæglere i medlemsstaten²³ og givet dem lejlighed til at bevise, at der kan findes dækning for de pågældende risici i den pågældende medlemsstat. Hvis de pågældende kreditforsikringsselskaber og forsikringsmæglere ikke giver medlemsstaten eller Kommissionen oplysninger om betingelserne for dækning og forsikringsvolumen for den type risici, som medlemsstaten ønsker at dække, inden 30 dage efter modtagelsen af en medlemsstats anmodning, eller hvis de fremlagte oplysninger ikke viser, at der kan opnås dækning af de pågældende risici i medlemsstaten, vil Kommissionen anse risiciene for midlertidigt ekstraordinære.

5.4. Anmeldelsespligt i andre tilfælde

41. For de risici, der er anført i punkt 19 d), skal den pågældende medlemsstat i sin anmeldelse til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3, bevise, at eksportører ikke kan opnå dækning i den pågældende medlemsstat som følge af et udbudschok på det private forsikringsmarked, især fordi et større kreditforsikringsselskab har trukket sig ud af medlemsstaten, eller på grund af nedsat kapacitet eller et begrænset produktsortiment i forhold til andre medlemsstater.

6. IKRAFTTRÆDEN OG VARIGHED

42. Kommissionen anvender principperne i denne meddelelse fra den 1. januar 2022. Kommissionen kan beslutte at ændre denne meddelelse når som helst, hvis det er nødvendigt af årsager, der knytter sig til konkurrencepolitikken, eller for at tage hensyn til andre EU-politikker og internationale forpligtelser.

²³

De kontaktede kreditforsikringsselskaber og forsikringsmæglere skal være repræsentative med hensyn til de udbudte produkter (f.eks. specialiserede forsikringsudbydere i forbindelse med enkeltstående risici) og størrelsen af det marked, de dækker (f.eks. en fælles minimumsandel på 50 % af markedet).